

INTERVIEW

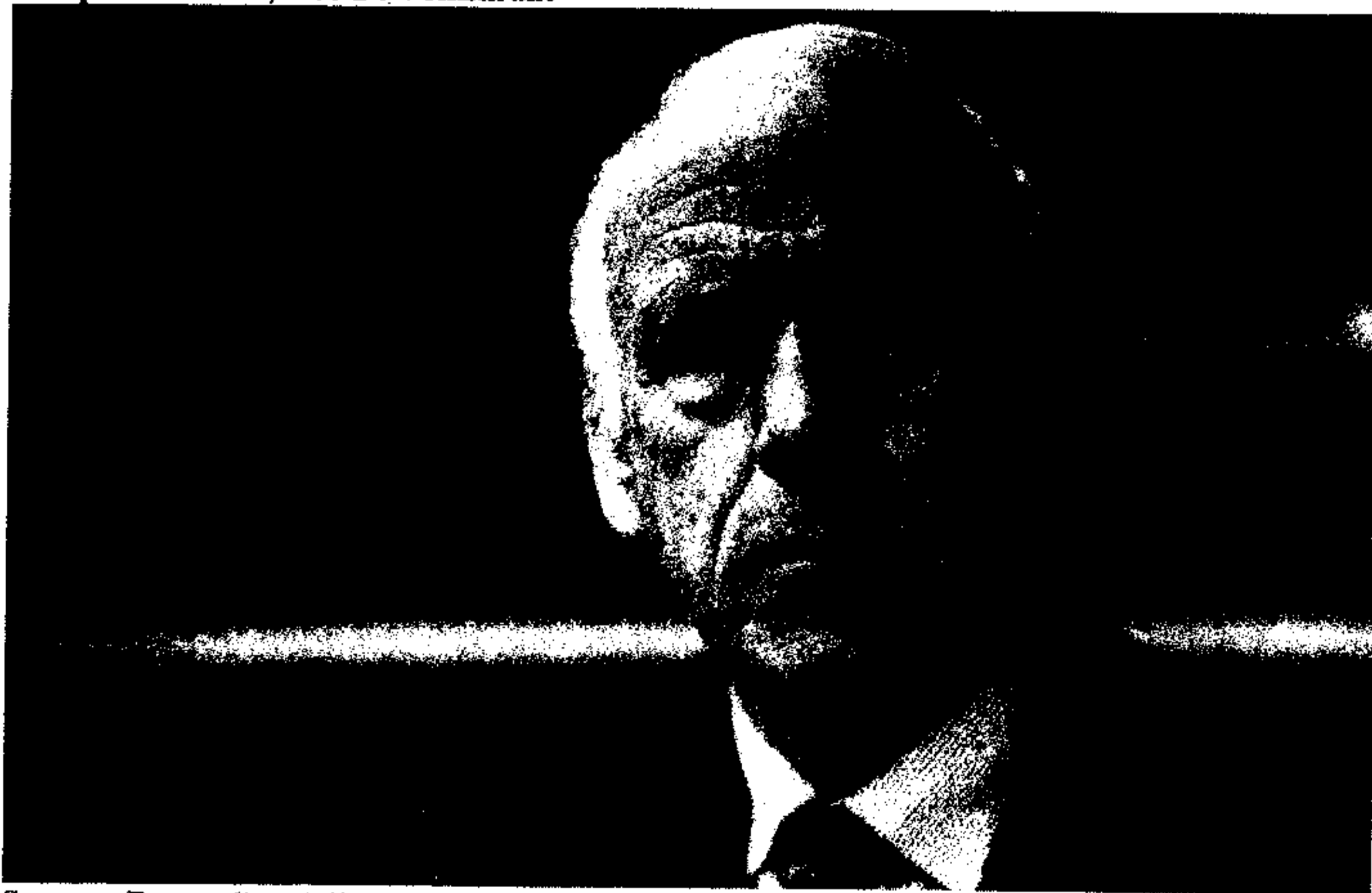
30/9/15
Volkskrant

'Het was gewoon geld rondpompen'

Miljoenen werden mogelijk witgewassen onder de neus van ING

Hij dacht dat hij een legitiem trustfonds van een zakenpartner financierde, maar Sam van Doorn ontdekte dat via dit fonds mogelijk miljoenen zijn witgewassen. Onder de neus van ING.

30 september 2015, 2:00 De Volkskrant

Sam van Doorn. Foto Julius Schrank

advertentie

Als Sam van Doorn eind 2007 eindelijk de administratie van zijn bedrijf terug heeft, vliegen de miljoenen hem om de oren. Van Italië via Nederland naar de Britse Maagdeneilanden. Geld uit Spanje dat in

Nederland binnenkomt en naar het Caribische eilandje Nevis verdwijnt. Hij weet niet wat hij ziet.

Ineens snapt hij waarom zijn voormalig compagnon Erwin de Ruitter hem het trustbedrijf twee jaar geleden heeft ontfutseld. Vanwege het lucratieve handeltje dat hij had opgezet met buitenlandse bedrijven, die Nederlandse vennootschappen gebruiken om belasting te ontduiken.

Veel buitenlandse bedrijven gebruiken Nederlandse trustkantoren. Die nemen hen het papierwerk uit handen. Administratie, belastingaangiften; het tijdrovende werk. Maar ze worden ook gebruikt omdat Nederland fiscaal aantrekkelijk is. Zo worden winsten in het buitenland hier niet nogmaals belast, waardoor via Nederland winsten van het ene land naar een land met een lager belastingtarief kunnen worden doorgesluisd; belastingontwijking.

Dat is wat Van Doorn ook ziet in de administratie van zijn bedrijf. Grote bedragen gaan van het ene land, via Nederland, naar een belastingparadijs. Simpel werk. Met een paar muisklikken wat geld de wereld overboeken en van elke transactie een percentage als winst eraf halen. Maar Van Doorn vermoedt dat hier geen echte transacties zijn verricht, maar dat met behulp van valse facturen miljoenen werden witgewassen.

De 71-jarige Van Doorn zit in zijn kantoor aan de Herengracht in Amsterdam. Hij is net vanuit het Gooi komen aanrijden op zijn scooter. Eentje met dak, zodat hij geen helm op hoeft. Een pilotenmuts op, gehoorbeschermers er overheen en over de stippellijn tussen de files door rijden. En dan rookt hij altijd een sigaar. 'Dan waait die lucht zo lekker om me heen.'

Het is nu acht jaar nadat hij het gerommel van zijn voormalig zakenpartner

De Ruiters heeft ontdekt. In 2010 deed hij aangifte, waarna justitie een onderzoek begon. Dat loopt nog, onder de naam Trust EU. In totaal verdenkt het OM 11 personen en 15 ondernemingen van het witwassen van 123 miljoen euro. Hoofdverdachte Erwin de Ruiters woont in Dubai en vanuit dit emiraat - dat geen uitleveringsverdrag heeft met Nederland - tikt hij een blog vol over het strafrechtelijk onderzoek en zijn ruzie met Van Doorn.

Echte aandelenman

Van Doorn had eigenlijk niks met trustbedrijven toen De Ruiters begin jaren negentig bij hem aanklopte om zo'n bedrijf op te zetten. Hij was een echte aandelenman, uit een geslacht van beheerders, adviseurs en registeraccountants. Dat was in de tijd dat die accountants ook in aandelen handelden, vermogens beheerden. Anno 1831, zegt de oprichtingsakte van het familiebedrijf dat hij voortzette.

Zelf kreeg Van Doorn zijn opleiding bij bank Mees & Hope. Daarna belandde hij als commissionair op de beursvloer om voor klanten te kopen en verkopen. Telefoon aan je oor en roepen. Dan kocht hij een voorraadje Shell-aandelen, waarvan de prijs in de ochtend hopelijk opliep. Wist hij om 1 uur al dat hij een paar duizend gulden had verdiend. Dan werd er geluncht, stortte hij in en sleepte hij zich naar kantoor. Een echte shorthitter, noemt hij zichzelf. Paar telefoontjes, beetje mazzel en het geld was weer verdiend.

Later hoefde hij niet meer de vloer op. Kon je alles vanachter een computer doen. Geen moer aan, zegt Van Doorn. Beetje naar zo'n duf scherm koekeloeren. 'Druk op de knop en je hebt de aandelen. Geen enkele adrenaline meer.' Daar is hij toen snel mee gestopt. Hij ging zich richten op vermogensbeheer van particulieren. Zo kwam hij in contact met Erwin de Ruiters. Die was getrouwd met de zus van één van zijn handelaren. Of hij

niet eens kennis wilde maken en interesse had om een trustbedrijf te financieren.

REACTIE ERWIN DE RUITER

Erwin de Ruiter (op eigen verzoek met zijn volledige naam genoemd) zegt in een reactie dat hij inderdaad ruzie kreeg met ex-zakenpartner Van Doorn over het gespreid betalen van de koopsom. 'Van Doorn wilde ineens meer zekerheden en daarmee ging ik niet akkoord.' Daarna heeft Van Doorn volgens De Ruiter 'vrienden op hoge plaatsen' gebruikt die bij justitie 'hebben aangedrongen' op een onderzoek. Hij zegt later nog een keer aangifte te zullen doen tegen Van Doorn wegens een valse aangifte.

Over het onderzoek van justitie zegt De Ruiter dat 'een beperkt aantal cliënten hun adviseurs op het verkeerde been lijkt te hebben gezet' bij het trustbedrijf. Maar na ruim vijf jaar onderzoek heeft het Openbaar Ministerie nog altijd niet aangetoond dat hij en zijn personeel 'wetenschap hadden van strafbare feiten. Als die al vast komen te staan.'

Belastingontduiking

Dat leek van Doorn wel interessant. Wat een trustbedrijf doet? Heel simpel, zegt Van Doorn. 'Directie voeren over vennootschappen, meestal namens iemand die dat niet wil, kan of mag.' Nee, Van Doorn vindt dat niet vaag klinken. Hij noemt een buitenlandse bierbrouwer als voorbeeld, die een Nederlands avontuur wil beginnen. 'Dan meld je je bij een Nederlands trustbedrijf en dan kunnen ze beginnen.' Een reclamecampagne, wat agenten die het bier aan de man brengen. 'En de rekeningen gaan dan naar het trustbedrijf, dat alles afhandelt. Zo'n structuur kost 10.000 euro of zo, als die bierbrouwer zelf alles moet opzetten in Nederland is hij een jaar bezig.'

Ja, Van Doorn weet ook wel dat trustbedrijven nog al eens in het nieuws komen vanwege belastingontduiking. Ontwijking, zegt hij meteen. Bekend zijn de Rolling Stones, die hun belastingzaken via de Amsterdamse Herengracht laten lopen. Die gasten vliegen de hele wereld over, zegt Van Doorn, leven in hotels. 'Wat is dan hun domicilie? Dan kiezen ze een land dat een een gunstig belastingtarief heeft.'

Of neem zo'n populaire diskjockey, zegt hij. 'Dat is een wereldburger. Die wil geen gezeur. Plaatjes draaien en geld op zijn rekening. Dan regelt een trustbedrijf zijn zaken.' En terwijl de bankrekening van 'de diskjockey' volloopt, hoopte Van Doorn via het trustbedrijf nieuwe klanten voor zijn vermogensbeheer binnen te halen. Daarom besloot hij Erwin de Ruiter te financieren en keek hij er eigenlijk nooit meer naar om.

Ruzie

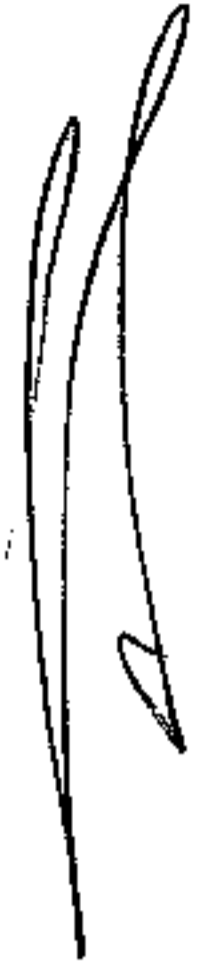
De extra klanten die hij zo hoopte binnen te halen, kwamen niet. In 2005 besloten Van Doorn en De Ruiter daarom uit elkaar te gaan. De Ruiter zou hem uitkopen en het trustbedrijf voortzetten. En toen kregen ze ruzie. Over geld, zoals dat meestal gaat. De Ruiter wilde de koopsom, ruim 2 miljoen euro, gespreid over een aantal jaren betalen. Van Doorn wilde daarvoor zekerheden in ruil, maar kreeg die niet. En toen kwam hij er in de zomer van 2005 achter dat hij was besodemieterd. 'De betalingsclausule die we hadden afgesproken, was ineens verdwenen uit de notulen bij de notaris.' Zo was Van Doorn zijn trustbedrijf kwijt. Geld kreeg hij niet.

Van Doorn begon juridische procedures tegen zijn ex-compagnon. Uiteindelijk draaide de Ondernemingskamer in de zomer van 2007 de levering van de aandelen van het trustbedrijf terug, onder meer vanwege wanbeleid. Dat was het moment dat Van Doorn de miljoenen heen en weer zag vliegen in de administratie. 'Dan zag ik dat bijvoorbeeld een Italiaanse opdrachtgever een factuur kreeg voor advies of zo. En dan ging het geld van Italië, via een Nederlandse vennootschap naar een bedrijf op de Britse Maagdeneilanden.'

Een doorstroomvennootschap, heet dat in jargon. Het komt erop neer dat bedrijf A in Italië handelt met bedrijf C in een ander land, via een bv in Nederland. In dit geval waren het volgens justitie valse facturen en zat de

eigenaar van bedrijf A ook achter bedrijf C. 'Zo wist bijvoorbeeld die Italiaan geld uit zijn eigen land weg te sluizen naar een belastingparadijs, via Nederland. Gewoon rondpompen van geld.'

Het onderzoek van justitie loopt nog. De Ruiters is door de rechtbank inmiddels veroordeeld om een schadebedrag van circa 2 miljoen euro aan Van Doorn te betalen. De Ruiters is hiertegen in hoger beroep gegaan. Inmiddels heeft Van Doorn ook aangifte tegen ING gedaan. Hij vindt dat de bank de fraude heeft gefaciliteerd. 'Alle transacties liepen via ING.'

A handwritten signature or mark, possibly a stylized 'V' or 'D', located to the right of the second paragraph.